

КОНВЕНЦІЯ

між Урядом України і Урядом Республіки Кіпр про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 08.11.2012*

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 04.07.2013**

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 07.08.2013

Уряд (Кабінет Міністрів) України і Уряд Республіки Кіпр, бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи, і підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних економічних відносин, домовились про таке:

Стаття 1

Особи, на яких поширюється дія Конвенції

Дія цієї Конвенції поширюється на осіб, які є резидентами однієї чи обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється дія Конвенції

1. Дія цієї Конвенції поширюється на податки на доходи, що стягуються від імені Договірної Держави або її адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади, незалежно від способу їхнього стягнення.

2. Податками на доходи вважаються всі податки, що справляються із загальної суми доходу, або з елементів доходу, у тому числі податки на доходи від відчуження рухомого чи нерухомого майна та податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваної підприємствами.

3. Податками, на які поширюється дія цієї Конвенції, зокрема є:

а) в Україні:

і) податок на прибуток підприємств; і

ii) податок на доходи фізичних осіб;

(далі - український податок);

б) на Кіпрі:

і) прибутковий податок;

ii) корпоративний податок на прибуток;

iii) спеціальний внесок на оборону Республіки; і

iv) податок на доходи від відчуження майна;

(далі - кіпрський податок).

4. Дія цієї Конвенції поширюється також на будь-які ідентичні або значним чином подібні податки, які стягуються однією з Договірних Держав після дати підписання цієї Конвенції, на додаток до існуючих податків або замість них. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбулися в їхніх податкових законодавствах.

Стаття 3 **Загальні визначення**

1. Для цілей цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

a) термін "Україна" у випадку використання в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, у тому числі будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначена або може бути в подальшому визначена як територія, у межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їхніх природних ресурсів;

b) термін "Кіпр" означає Республіку Кіпр та у випадку використання в географічному значенні включає її національну територію, територіальні води, а також будь-яку іншу територію за межами територіальних вод, у тому числі прилеглу територію, виключну економічну зону та континентальний шельф, який відповідно до кіпрського законодавства та міжнародного права визначений або може бути в подальшому визначений як територія, у межах якої можуть здійснюватись суверені права або юрисдикція Кіпру;

c) термін "національна особа" означає:

i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

ii) будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, що одержує свій статус як такий за чинним законодавством Договірної Держави;

d) терміни "Договірна Держава" й "інша Договірна Держава" означають, залежно від контексту, Україну або Кіпр;

e) термін "особа" включає фізичну особу, компанію і будь-яке інше об'єднання осіб;

f) термін "компанія" означає будь-яку юридичну особу чи будь-яке утворення, що розглядається з метою оподаткування як юридична особа;

g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство іншої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом іншої Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським, річковим або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське, річкове або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в іншій Договірній Державі;

i) термін "компетентний орган" означає, у випадку України - Міністерство фінансів України або його повноважного представника, та у випадку Кіпру - Міністра фінансів або його повноважного представника;

j) термін "підприємство" застосовується до проведення будь-якої підприємницької діяльності;

к) термін "підприємницька діяльність" включає надання професійних послуг та іншу діяльність незалежного характеру.

2. Під час застосування цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, має, якщо з контексту не випливає інше, те значення, яке надається йому законодавством цієї Держави стосовно податків, на які поширюється дія цієї Конвенції.

Стаття 4 **Резидент**

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця управління, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію, а також включає цю Державу і будь-яку її адміністративно-територіальну одиницю чи місцевий орган влади. Цей термін, проте, не включає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі лише стосовно доходів із джерел у цій Державі.

2. Якщо відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається згідно з такими правилами:

a) вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій вона має місце постійного проживання, якщо вона має місце постійного проживання в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій вона має тісніші особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) якщо Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має місця постійного проживання в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій вона зазвичай проживає;

c) якщо вона зазвичай проживає в обох Договірних Державах або коли вона зазвичай не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;

d) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або не є національною особою жодної з них, то компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. Якщо відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

Стаття 5 Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

a) місце управління;

b) філіал;

c) офіс;

d) фабрику;

e) майстерню;

f) установку або споруду для розвідки природних ресурсів;

g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр чи будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів; та

h) склад або інше приміщення, що використовується для продажу товарів.

3. Будівельний майданчик, або складальний або монтажний проект, чи пов'язана з таким майданчиком або проектом наглядова діяльність утворюють постійне представництво, лише якщо вони існують більше ніж дванадцять місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або доставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) складування запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, демонстрації або доставки;

c) складування запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від "а" до "е", за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 6 цієї статті, діє від імені підприємства та має, та звичайно використовує повноваження в Договірній Державі укладати контракти від імені підприємства, то це

підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі стосовно будь-якої діяльності, яку ця особа виконує для підприємства за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4 цієї статті, яка якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не може перетворити це постійне місце діяльності у постійне представництво відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності. Однак, якщо діяльність такого агента здійснюється повністю від імені цього підприємства і якщо між цим підприємством і агентом в їхніх комерційних і фінансових зв'язках існують або встановлюються умови, які відрізняються від тих, які могли б існувати між незалежними підприємствами, він не вважатиметься агентом з незалежним статусом у значенні цього пункту.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом іншої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій іншій Державі (через постійне представництво чи будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво іншої.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (у тому числі дохід від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" має те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін у будь-якому випадку включає майно, що доповнює нерухоме майно, худобу і обладнання, що використовуються в сільському і лісовому господарствах, права, до яких застосовуються положення загального права до земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на змінні або фіксовані платежі як компенсація за розробку або право на розробку родовищ корисних копалин, мінеральних джерел та інших природних ресурсів. Морські, річкові і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються до доходів, що одержуються від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті також застосовуються до доходів від нерухомого майна підприємства.

Стаття 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки підприємство не здійснює підприємницької діяльності в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як зазначено вище, прибуток підприємства може бути оподаткований в іншій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво, то в кожній Договірній Державі цьому постійному представництву приписується прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, що

здійснює таку саму або аналогічну діяльність у таких самих або аналогічних умовах, і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. Під час визначення прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, у тому числі управлінських та загально-адміністративних витрат, як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці.

4. Настільки, наскільки в Договірній Державі визначення згідно її законодавства прибутку, що приписується постійному представництву, на основі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства між його різними підрозділами, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не перешкоджатиме цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого пропорційного розподілу, як це диктується практикою; прийнятий спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, щоб його результати відповідали принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не приписується постійному представництву на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що приписується постійному представництву, визначається щороку одним і тим самим методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не зачіпатимуться положеннями цієї статті.

Стаття 8

Міжнародні перевезення

1. Прибутки, отримані резидентом Договірної Держави від експлуатації морських, річкових та повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають прибутки, отримані від здавання в оренду морських або повітряних суден на повній (часу або подорожі) основі. Вони також включають прибутки, отримані від оренди морських або повітряних суден без екіпажу, якщо така оренда є побічною до діяльності, зазначеній в пункті 1 цієї статті.

3. Прибутки підприємства Договірної Держави від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (в тому числі трейлерів, барж і супутнього устаткування для транспортування контейнерів), що є побічними стосовно доходу від експлуатації морських та повітряних суден у міжнародних перевезеннях розглядається для цілей пункту 1 та 2 цієї Статті як дохід від експлуатації морських та повітряних суден в міжнародному транспорті.

4. Положення пункту 1 цієї Статті також застосовується до прибутків від участі у пулі, спільному підприємстві чи у міжнародному транспортному агентстві.

Стаття 9

Асоційовані підприємства

1. Якщо:

а) підприємство Договірної Держави безпосередньо або опосередковано бере участь в керівництві, контролі або капіталі підприємства іншої Договірної Держави, чи

б) одні й ті самі особи безпосередньо чи опосередковано беруть участь в керівництві, контролі, або капіталі підприємства Договірної Держави й підприємства іншої Договірної Держави й у кожному випадку між двома підприємствами в їхніх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який за відсутності таких умов міг би бути нарахований одному з підприємств, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства й відповідно оподаткований.

2. Якщо Договірна Держава включає до прибутків підприємства цієї Держави і, відповідно, оподатковує прибутки, за якими підприємство іншої Договірної Держави було оподатковано в цій іншій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця інша Держава повинна зробити відповідну поправку в сумі податку, що стягується з цих прибутків. Під час визначення такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав повинні консультиватися один з одним у випадку потреби.

Стаття 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник дивідендів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 5 відсотків від загальної суми дивідендів, якщо фактичний власник володіє не менш ніж 20 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди, або інвестував в придбання акцій чи інших прав компанії еквіваленті не менше 100000 євро;

б) 15 відсотків від загальної суми дивідендів у всіх інших випадках.

3. Термін "дивіденди" у випадку використання в цій статті означає дохід від акцій або інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому самому оподаткуванню, як дохід від акцій відповідно до законодавства тієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа - фактичний власник дивідендів, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, справді пов'язаний з таким постійним представництвом. У такому випадку застосовуються положення статті 7 цієї Конвенції.

5. Якщо компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з іншої Договірної Держави, ця інша Держава не може стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї іншої Держави або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, справді пов'язаний з постійним представництвом, розташованим в цій іншій Державі, або стягувати з нерозподіленого прибутку податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюється у цій іншій Державі.

Стаття 11 **Проценти**

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі, якщо такий резидент є особою - фактичним власником таких процентів.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник процентів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 2 відсотків від загальної суми процентів. Спосіб застосування цих обмежень встановлюється компетентними органами Договірних Держав за взаємною домовленістю.

3. Термін "проценти" у випадку використання в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, у тому числі премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа - фактичний власник процентів, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, справді пов'язана з таким постійним представництвом. У такому випадку застосовуються положення статті 7 цієї Конвенції.

5. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, адміністративно-територіальна одиниця, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво, у зв'язку з якими виникла заборгованість, за якою сплачуються проценти, і витрати зі сплати цих процентів несе постійне представництво, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою - фактичним власником процентів, або між ними обома і будь-якою іншою особою, сума процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою - фактичним власником процентів, за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають у Договірній Державі, звільняються від оподаткування в цій Державі, якщо вони одержуються і дійсно належать Уряду іншої Договірної Держави або її адміністративно-територіальній одиниці, чи будь-якому агентству, або за допомогою цього Уряду чи одиниці.

8. Незважаючи на положення статті 7 цієї Конвенції та пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають в одній Договірній Державі, які сплачуються та належать резиденту іншої Договірної Держави, звільняються від податку в першій згаданій Державі, якщо вони сплачені стосовно позички, наданої, гарантованої або застрахованої, або стосовно будь-якої іншої боргової вимоги чи кредиту, гарантованого або застрахованого від імені іншої Договірної Держави уповноваженим на те органом.

Стаття 12 **Роялті**

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Термін "роялті" у випадку використання в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як винагорода за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки (в тому числі кінематографічні фільми та фільми або плівки, що використовуються для телебачення чи радіомовлення), комп'ютерні програми, будь-яким патентом, торговою маркою, дизайном, або моделлю, планом, таємною формулою або процесом, або за користування чи надання права на користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію (ноу-хау) стосовно промислового, комерційного або наукового досвіду.

3. Однак такі роялті можуть також бути оподатковані у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник роялті є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми всіх платежів.

4. Незважаючи на положення пункту 3 цієї статті, у випадку сплати роялті відносно будь-яких авторських прав на наукові твори, будь-якого патенту, торгової марки, таємної формули, процесу або інформації щодо промислового, комерційного або наукового досвіду, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 5 відсотків від загальної суми роялті. Спосіб застосування цих обмежень встановлюється компетентними органами Договірних Держав за взаємною домовленістю.

4. Положення пунктів 1, 3 і 4 цієї статті не застосовуються, якщо особа - фактичний власник роялті, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване в ній постійне представництво, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, справді пов'язані з таким постійним представництвом. У такому випадку застосовуються положення статті 7 цієї Конвенції.

5. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою - фактичним власником роялті або між ними обома і будь-якою іншою особою сума роялті, яка стосується використання, права використання або інформації, у зв'язку з якими вони сплачуються, перевищує з будь-якої причини суму, яка була б погоджена між платником і особою - фактичним власником роялті за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

6. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її адміністративно-територіальна одиниця, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати зі сплати цих роялті несе постійне представництво, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво.

Стаття 13

Доходи від відчуження майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, яке згадується у статті 6 цієї Конвенції і яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.
2. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, які включають такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством), можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.
3. Доходи від відчуження морських або повітряних суден, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що стосується експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.
4. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у попередніх пунктах цієї статті, оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

Стаття 14

Доходи від роботи за наймом

1. З урахуванням положень статей 15, 17, 18 та 19 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в іншій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, то винагорода, одержана у зв'язку із цим, може оподатковуватись у цій іншій Державі.
2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в іншій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:
 - a) одержувач перебуває в іншій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів у будь-якому календарному році; і
 - b) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом іншої Держави; та
 - c) витрати зі сплати винагород не несе постійне представництво, яке наймач має в іншій Державі.
3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, що одержується у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях, або на борту річкового судна, оподатковується лише в тій Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що експлуатує морське, річкове або повітряне судно.

Стаття 15

Директорські гонорари

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави, як членом ради директорів компанії, яка є резидентом іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

Стаття 16

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статті 14 цієї Конвенції, дохід, що одержується резидентом Договірної Держави як артистом, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється в іншій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Якщо дохід від особистої діяльності, здійснюваної артистом або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому артисту чи спортсмену, а іншій особі, цей дохід може, незалежно від положень статей 7 і 14 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність артиста чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, дохід, який зазначений у цій статті, звільняється від оподаткування в Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність артиста або спортсмена, якщо ця діяльність значним чином фінансується за рахунок суспільних фондів будь-якої з Держав, або якщо ця діяльність виконується на підставі угоди про культурне співробітництво між Договірними Державами.

Стаття 17

Пенсії

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 18 цієї Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються як відшкодування за роботу в минулому резиденту Договірної Держави, і будь-які ануїтети, сплачувані такому резиденту, оподатковуються тільки в тій Державі, з якої переводяться ці платежі.

2. Термін "ануїтет" означає встановлену суму, сплачувану періодично в установлений час фізичній особі протягом її життя або визначеного чи встановленого проміжку часу за зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної та повної компенсації грошима або відповідно до вартості грошей.

3. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті, пенсії та інші подібні винагороди, а також будь-які ануїтети, що сплачуються за державним пенсійним забезпеченням, які є частиною системи соціального забезпечення Договірної Держави, її адміністративно-територіальної одиниці або місцевого органу влади, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

Стаття 18

Державна служба

1. а) Винагорода, інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за послуги, надані для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) незважаючи на положення підпункту "а" цього пункту, така винагорода оподатковується тільки в іншій Договірній Державі, якщо послуги надаються у цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

- і) є національною особою цієї Держави; або
- ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою надання послуг.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за послуги, надані для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці, або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) незважаючи на положення підпункту "а" цього пункту, така пенсія оподатковується тільки в іншій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом або національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 14, 15 та 17 цієї Конвенції застосовуються до винагороди або пенсій стосовно послуг, наданих у зв'язку зі здійсненням підприємницької діяльності Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади.

Стаття 19

Студенти

Платежі, одержувані з метою оплати проживання, навчання або професійної підготовки студентом або стажистом, який є чи був безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентом іншої Договірної Держави і перебуває в першій згаданій Державі виключно з метою навчання чи професійної підготовки, не оподатковуються в першій згаданій Державі за умови, що такі платежі здійснюються з джерел, які знаходяться за межами цієї Держави.

Стаття 20

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їхнього виникнення, про які не йде мова у попередніх статтях цієї Конвенції, оподатковуються тільки в першій згаданій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач таких доходів є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво, і право або майно, у зв'язку з яким одержано дохід, справді пов'язані з таким постійним представництвом. У такому випадку застосовуються положення статті 7 цієї Конвенції.

Стаття 21

Усунення подвійного оподаткування

1. Якщо резидент Договірної Держави одержує дохід, який згідно із положеннями цієї Конвенції може оподатковуватись в іншій Договірній Державі, перша згадана Держава дозволить вирахувати з податку на дохід цього резидента суму, що дорівнює сумі податку на дохід, сплачений в цій іншій Державі. Такі вирахування у будь-якому випадку не повинні перевищувати ту частину податку з доходу, розраховану до надання вирахування стосовно доходу, який може обкладатись податком в цій іншій Державі.

2. Якщо відповідно до будь-якого положення Конвенції одержаний дохід, яким володіє резидент Договірної Держави, звільнено від податку у цій Державі, така Держава може, проте, під час нарахування суми податку на залишок доходу такого резидента, взяти до уваги звільнений від податку дохід.

Стаття 22 Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не підлягають в іншій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню, або їм не пред'являють будь-яких пов'язаних із оподаткуванням вимог, які є іншими чи більш обтяжливими ніж оподаткування, або пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї іншої Держави за тих самих обставин. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1 цієї Конвенції, до осіб, які не є резидентами однієї чи обох Договірних Держав.
2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не піддаються в жодній із Договірних Держав будь-якому оподаткуванню, або їм не пред'являють будь-яких пов'язаних з оподаткуванням вимог, які є іншими або більш обтяжливими ніж оподаткування, або пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким за таких же умов піддаються національні особи відповідної Держави.
3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій іншій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї іншої Держави, які здійснюють подібну діяльність.
4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 6 статті 11 або пункту 5 статті 12 цієї Конвенції, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту іншої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства підлягають вирахуванню на тих самих умовах, так, якби вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким самим чином будь-які борги підприємства Договірної Держави резиденту іншої Договірної Держави підлягають, з метою визначення оподатковуваного капіталу цього підприємства, вирахуванням на тих самих умовах, так, якби це були борги резиденту першої згаданої Держави.
5. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється безпосередньо чи опосередковано одним або кількома резидентами іншої Договірної Держави, не підлягають в першій згаданій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або їм не пред'являються будь-які пов'язані з оподаткуванням вимоги, які є іншими чи більш обтяжливими ніж оподаткування і пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати інші подібні підприємства першої згаданої Держави.
6. Ніщо в цій статті не розглядається як зобов'язання будь-якої з Договірних Держав надавати особам, які не є резидентами цієї Держави, будь-які особисті знижки, звільнення і вирахування для податкових цілей, які надаються особам, що є резидентами, на підставі критеріїв, не передбачених загальним податковим законодавством.
7. Положення цієї статті застосовуються до податків, які охоплюються цією Конвенцією.

Стаття 23

Процедура взаємного погодження

1. Якщо особа вважає, що в результаті дій однієї чи обох Договірних Держав вона піддається чи піддаватиметься оподаткуванню, яке не відповідає положенням цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів правового захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, передати свою справу до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її справа підпадає під дію пункту 1 статті 22 цієї Конвенції, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Ця справа повинна бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, яке не відповідає положенням цієї Конвенції.
2. Компетентний орган намагатиметься, якщо вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити справу за взаємною згодою з компетентним органом іншої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень у часі, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.
3. Компетентні органи Договірних Держав намагатимуться вирішити за взаємною згодою будь-які суперечки або спірні питання стосовно тлумачення або застосування Конвенції.
4. Компетентні органи Договірних Держав можуть безпосередньо контактувати один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 24

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств, що стосуються податків будь-якого виду та визначення, що стягуються від імені Договірних Держав або їхніх адміністративно-територіальних одиниць чи місцевих органів влади настільки, наскільки оподаткування не суперечить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтями 1 та 2.
2. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою відповідно до пункту 1 цієї статті, вважається конфіденційною так само, як й інформація, одержана відповідно до внутрішнього законодавства цієї Держави, і розкривається лише особам чи органам влади (у тому числі судам та адміністративним органам), зайнятим оцінкою чи збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, зазначених у пункті 1 цієї статті, або наглядом за наведеним вище. Такі особи чи органи використовують інформацію лише із цією метою. Вони можуть розкривати інформацію в ході відкритого судового засідання або в судових рішеннях.
3. У жодному разі положення пункту 1 та 2 цієї статті не повинні тлумачитися як такі, що покладають на Договірні Держави зобов'язання:
 - а) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству й адміністративній практиці однієї або іншої Договірної Держави;
 - б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайного управління однієї або іншої Договірної Держави;
 - в) надавати інформацію, яка розкривала б будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю чи торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б державній політиці.

4. Якщо інформація запитується Договірною Державою відповідно до цієї статті, інша Договірна Держава використовує свої заходи зі збору запитуваної інформації навіть тоді, коли ця інша Держава може не потребувати такої інформації для власних податкових цілей. Зобов'язання, яке міститься в попередньому реченні, підлягає обмеженням, що містяться в пункті 3 цієї статті, але в жодному разі такі обмеження не тлумачаться як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовлятися від надання інформації виключно з тієї причини, що вона не має національного інтересу в такій інформації.

5. У жодному разі положення пункту 3 не тлумачаться як такі, що дозволяють Договірній Державі відхиляти надання інформації виключно тому, що інформація належить банку, іншій фінансовій установі, призначеній особі чи особі, що діє як агент або довірена особа, або тому, що вона стосується майнових часток в особі.

Стаття 25

Співробітники дипломатичних представництв і консульських установ

Ніщо в цій Конвенції не зачіпає податкових привілеїв співробітників дипломатичних представництв або консульських установ за загальними нормами міжнародного права чи положеннями спеціальних угод.

Стаття 26

Набрання чинності

1. Договірні Держави письмово повідомлять одна одну дипломатичними каналами про завершення всіх внутрішньодержавних процедур необхідних для набрання цією Конвенцією чинності. Ця Конвенція набирає чинності з дня отримання останнього письмового повідомлення, і її положення застосовуються:

a) стосовно податків, утриманих у джерела стосовно сум, які виплачені з або після першого січня календарного року, що настає за роком набрання Конвенцією чинності; та

b) стосовно інших податків, які стягуються під час податкових років або періодів, що починаються з або після першого січня календарного року, що настає за роком набрання Конвенцією чинності.

2. Угода між Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік та Урядом Республіки Кіпр про уникнення подвійного оподаткування доходів та майна, підписана 29.10.82, *припиняє дію з дати застосування цієї Конвенції*.

Стаття 27

Припинення дії

1. Ця Конвенція укладається на невизначений строк. Будь-яка Договірна Держава може припинити дію Конвенції, шляхом надсилання дипломатичними каналами письмового повідомлення про свій намір припинити її дію за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що настає по закінченню п'яти років з дати набрання чинності цією Конвенцією.

2. У такому випадку чинність Конвенції буде припинено:

a) стосовно податків, утриманих у джерела, стосовно сум, які виплачені або за якими надано кредит після завершення календарного року, в якому надано таке повідомлення; та

b) стосовно інших податків за податкові роки, що починаються після завершення календарного року, в якому надане таке повідомлення.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Учинено в двох примірниках в м. Нікосія 8 листопада 2012 р. українською, грецькою та англійською мовами, усі тексти є автентичними. У випадку виникнення розбіжностей стосовно тлумачення українського та грецького текстів, переважну силу матиме текст, викладений англійською мовою.

* Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 05 листопада 2012 року № 863-р уповноважено Міністра фінансів Колобова Юрія Володимировича підписати зазначену Конвенцію і Протокол до неї

** Ратифіковано Законом України від 04 липня 2013 року № 412-VII ("Офіційний вісник України", 2013 р., № 57, ст. 2059)

**За Уряд
України**
Юрій Колобов
Міністр фінансів

**За Уряд
Республіки Кіпр**
Васос Шіарлі
Міністр фінансів

ПРОТОКОЛ

При підписанні цієї Конвенції між Урядом України та Урядом Республіки Кіпр про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи, обидві Сторони домовилися, що цей Протокол є невід'ємною частиною цієї Конвенції:

Стосовно Статті 24 "Обмін інформації":

1. Запитуюча Договірна Держава надаватиме наступну інформацію при здійсненні запиту стосовно надання інформації відповідно до статті 24, з метою продемонструвати передбачувану відповідність інформації до запиту:

a) відомості щодо особи, яка перевіряється або перебуває під слідством;

b) заява щодо необхідної інформації включаючи її сутність та форму, в якій Договірна Держава, що здійснює запит, бажає отримати інформацію від запитованої Договірної Держави;

c) податкова ціль, для якої запитується інформація;

d) підстави вважати, що інформацію, яка запитується, є у запитованої Договірної Держави або є у власності чи під контролем особи, що підпадає під юрисдикцію Договірної Держави, до якої надсилається запит;

e) в тій мірі, наскільки відомо ім'я та адресу будь-якої особи, вважається такою, що має необхідну інформацію;

f) підтвердження, що запит є у відповідності до законодавства та адміністративної практики запитованої Договірної Держави, що якщо інформація, що запитується, була в межах юрисдикції запитованої Договірної Держави, тоді компетентні органи Договірної Держави, що запитується, будуть здатні отримати інформацію відповідно до законодавства запитованої Договірної Держави або в ході звичайної адміністративної практик, та якщо є у відповідності до цієї Конвенції;

g) підтвердження, що запитуюча Договірна Держава використала всі доступні засоби на власній території, щоб отримати інформацію, за винятком тих, які спричиняють за собою неспіврозмірні труднощі.

2. Інформацію, що запитується Договірною Державою не буде надана, якщо запитована Держава не має взаємних положень та/або не застосовує відповідну адміністративну практику для надання інформації, яка запитується.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

Вчинено в м. Нікосія 8 листопада 2012 р. в двох примірниках, кожний українською, грецькою та англійською мовами, при цьому всі тексти є автентичними. У випадку виникнення розбіжностей стосовно тлумачення українського та грецького текстів, переважну силу матиме текст, викладений англійською мовою.

За Уряд України

Юрій Колобов

Міністр фінансів

За Уряд Республіки Кіпр

Васос Шіарлі

Міністр фінансів